

Guillén

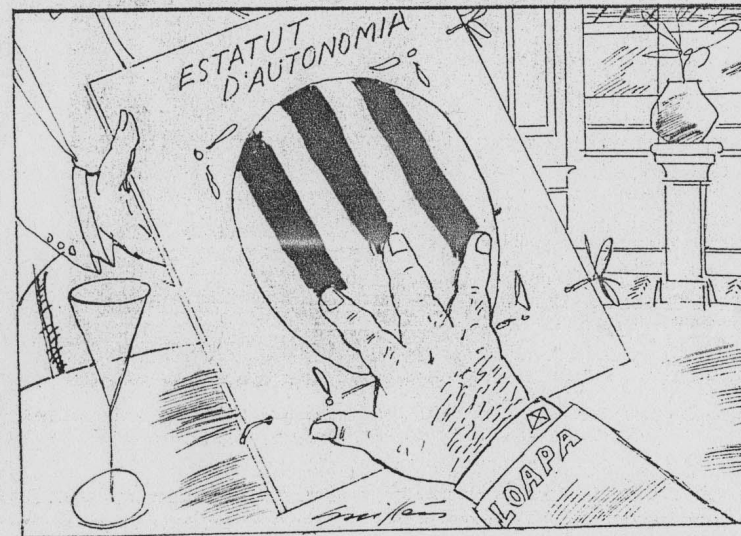
Guillén, entre el simbolisme i la càbala

LLUÍS SOLÀ I DACHS
Va néixer a Fuente del Maestre (Badajoz) el 15 d'abril de 1947, però va viure a Manlleu, des dels 18 mesos fins als 20 anys, i allí es va formar tant ideològicament com físicament. Joan Josep Guillén i Zambrano, «Juanjo» pels amics, quan tenia 12 anys va començar el seu aprenentatge en el món de la comunicació i del teatre en el Patronat de Formació Municipal de Manlleu. Quan arriba a Barcelona, el 1967, organitza, a la Cova del Drac, unes tardes populars que li fan entaular relació amb una gran quantitat de gent, relacions que li serveixen, dos anys més tard, per entrar al diari **Tele/eXprés** i fer-hi, amb textos d'Angel Casas, una tira que es titula «Còmic Actualitat». D'això passa a fer caricatures i, finalment, s'inicia en el dibuix polític, que continuarà a les revistes **Por Favor** i **Muchas gracias** (1974-78) i a la gironina **Presència** (1975). L'any següent dibuixa al fugaç setmanari **Arreu** i comença a col·laborar a **Treball** en una feina que durarà fins al 1981. Llavors s'interessa pels fotomuntatges i en fa al setmanari

madrileny **La Calle** i al suplement dominical de **Mundo Diario**. Tant en aquesta especialitat com en el dibuix, les seves creacions tenen una gran quantitat d'elements de lectura i cal observar-les detingudament per fer-se càrrec de tot allò que el seu autor ha volgut transmetre. En aquest aspecte són importants la composició, els elements que la integren i els colors en el cas que n'hi hagi.

A començaments del 1980 dibuixa per a la secció de llibres de **La Vanguardia**, per al dominical de **El Periódico** i a la revista **Triunfo**. El 1981 participa en el setmanari català **El Món** amb un acudit sota el títol genèric de «Katalònia». Per aquests dibuixos i els de **La Vanguardia** guanya el premi Ciutat de Barcelona de perloidisme del 1983.

Guillén es considera més dibuixant satíric que no pas humorístic, i li agradaria enllocar amb la tradició artística i il·lustradora de finals del segle passat i de començament de l'actual, amb gent com la que feia el **Cu Cutl** o els alemanys que dibuixaven el **Simplicissimus**. Persegueix

l'expressionisme i, més que la riada, espera el somriure de complicitat o bé la picada d'ull de qui ha comprès l'allusió subtil. Les línies dures i enèrgiques dels seus originals diu que són conseqüència del fet de treballar encara amb «plumilla», perquè no s'ha acostumat als retoladors i no li

agraden els estris moderns.

Paral·lelament a la seva activitat de dibuixant, Guillén n'ha desenvolupada, amb èxit, una altra, que és l'escenografia. És professor de caracterització i de taller de màscares a l'Institut del Teatre i ha dirigit i muntat diversos espectacles ben coneguts.